

POSTANOWIENIE

Dnia 13 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie z powództwa V. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w T.
przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki
o wymierzenie kary pieniężnej,
na posiedzeniu niejawnym w dniu 13 kwietnia 2022 r. w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 30 lipca 2021 r., sygn. akt VII AGa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pismem z 28 października 2021 r. powodowa spółka wniosła do Sądu Najwyższego skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z 30 lipca 2021 r., VII AGa [...]. Skarżący wnosząc o przyjęcie skargi do rozpoznania, powołał się na wystąpienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.).

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwany – Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania, względnie oddalenie, oraz o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, mające znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy skarżącego, a zarazem doniosłe dla systemu prawa i nowe – w znaczeniu nierozwiązane dotąd w orzecznictwie. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz szczegółowego uzasadnienia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z: 28 listopada 2003 r., II CK 324/03; 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05; 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07; 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07; 26 września 2005 r., II PK 98/05; 14 stycznia 2014 r., I SK 27/13; 10 stycznia 2019 r., I UK 503/17; 10 maja 2019 r., I CSK 627/18; 30 listopada 2020 r., IV CSK 363/20).

Skarżący sformułował we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania następujące zagadnienia: „czy w świetle dyspozycji przepisów art. 56 ust. 1 pkt 12 w zw. z art. 32 ust. 1 pkt 4) Prawa Energetycznego w zw. z art. 47 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, ustanowienie w treści koncesji warunku przewidzianego w ust. 2.4.1. udzielonej Spółce koncesji w zakresie obowiązku informacyjnego o rozszerzeniu zakresu prowadzonej działalności wyłącza obowiązek uzyskania decyzji o zmianie koncesji przed rozszerzeniem działalności czy możliwe jest jej uzyskanie po skierowaniu odpowiedniego zawiadomienia i rozszerzeniu zakresu działalności”, „czy dla ustalenia odpowiedzialności podmiotu w oparciu o art. 56 ust. 1 pkt 12 Prawa Energetycznego konieczne jest zastosowanie ogólnych dyrektyw odpowiedzialności przewidzianych przez prawo karne”, „czy w świetle dyspozycji przepisów art. 56 ust. 1 pkt 12 w zw. z art. 32 ust. 1 pkt 4) Prawa Energetycznego w zw. z art. 47 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej oraz warunkiem wynikającym z ust. 2.4.1. koncesji udzielonej Spółce – brak winy, jak i zamiaru po stronie członków zarządu Spółki uzasadnia odstępnie od ogólnych dyrektyw wymiaru kary i uznanie zawinienia po stronie samej Spółki, a w konsekwencji przyjęcie naruszenia powyżej wskazanych przepisów i ukaranie Spółki”, „czy w świetle dyspozycji przepisów art. 56 ust. 1 pkt 12 Prawa Energetycznego, Prezes URE uprawniony jest do nałożenia kary,

względnie nieodstąpienia od jej nakładania lub miarkowania pomimo braku winy, zamiaru, jak i świadomości w zakresie zarzucanego naruszenia przepisów art. 32 ust. 1 pkt 4) Prawa Energetycznego w zw. z art. 47 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej występujących po stronie członków zarządu Spółki”, „czy w świetle dyspozycji przepisów art. 56 ust. 6 oraz 6a Prawa Energetycznego, obowiązkiem Prezesa URE jest uwzględnienie znikomego stopnia społecznej szkodliwości czynu, braku zawinienia, zamiaru, jak i świadomości po stronie koncesjonariusza oraz dotychczasowego nienagannego wykonywania warunków udzielonej koncesji, a także wypełniania wszelkich prawem przewidzianych obowiązków publicznoprawnych w procesie ewentualnego odstąpienia od wymierzenia kary lub względnie jej obniżenia, a także czy Prezes URE związany jest w tym zakresie określonymi dyspozycjami działania czy posiada dyskrecyjne uprawnienie mogące prowadzić do dowolnego zastosowania wskazanych przepisów”.

Jednocześnie skarżący w ogóle nie uzasadnił, dlaczego zagadnienia te są istotne. Zamiast wyjaśnić, na czym polega doniosłość bądź nowość wymienionych przez niego zagadnień dla systemu prawa, skarżący ograniczył się do ich wymienienia.

Całkowite pominięcie uzasadnienia sformułowanych zagadnień prawnych stanowi bezsprzecznie brak konstrukcyjny wniosku. Jak wielokrotnie podkreślano w orzecznictwie Sądu Najwyższego, wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. musi wykazywać, że zagadnienie jest istotne dla systemu prawa, uwzględniając charakter publicznoprawny skargi kasacyjnej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z: 21 czerwca 2016 r., V CSK 21/16; 3 grudnia 2014 r., III SK 23/14).

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji. O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 14 ust. 2 pkt 3 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2018, poz. 265).

